

400TM

47

400TM

48

FRANCISZEK NIEPOKÓLCZYCKI

PATRIOTA, BOHATER, CZŁOWIEK

RTRA 40

51

400

9

ppor. Franciszek Niepokólczycki, fot. portretowa

w mundurze 10 pułku saperów z elementami

munduru strzelców podhalańskich, 1923-1924r

RTRA 40

51

400

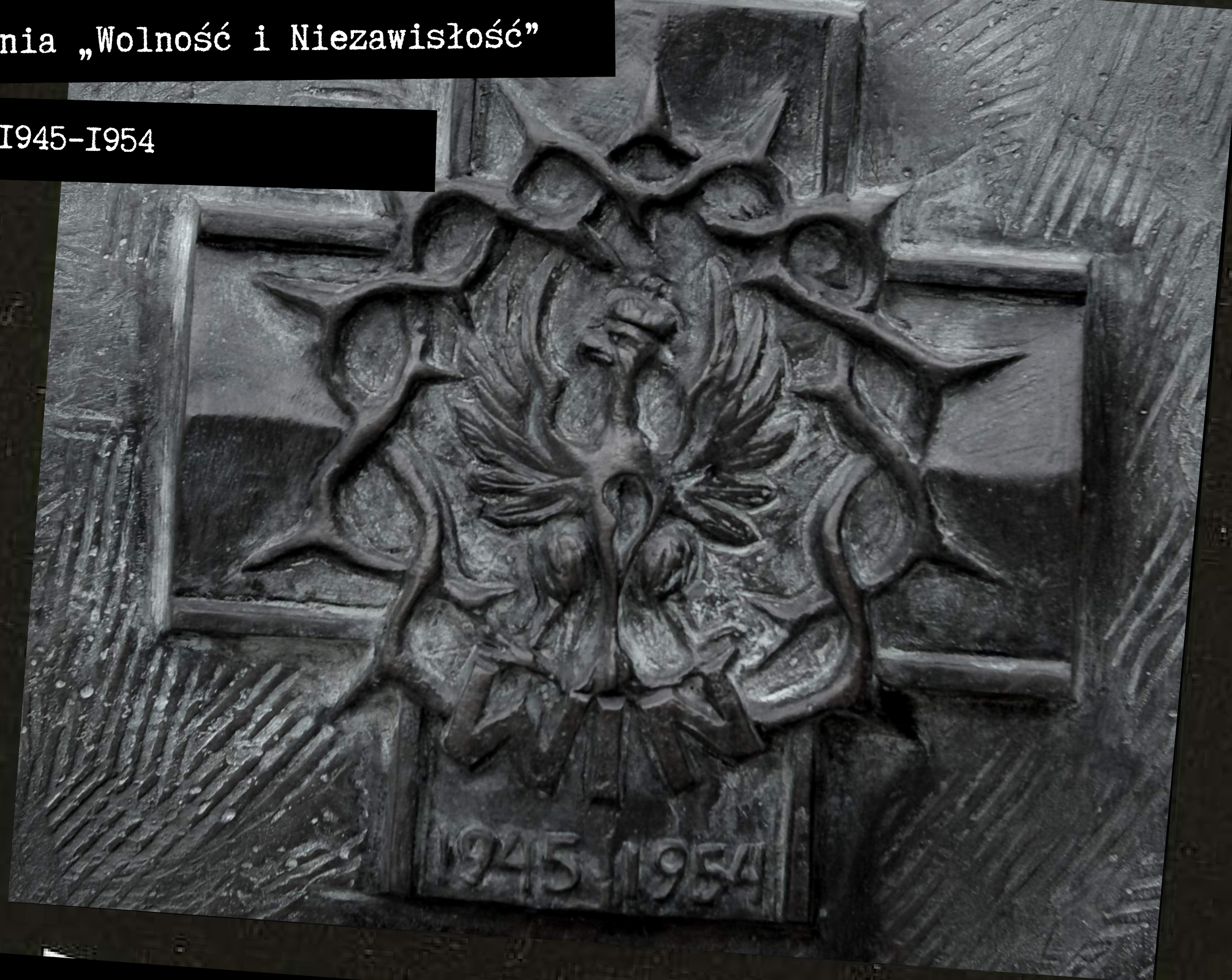

▲ 9

47 400TM 48 400TM

Krzyż Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”

I 945-I 954

FUJI RUP

CAFABF-AJDJ

FUJI RUP

Żytomierz

Sobór Przemienienia Pańskiego

1920

RUP D 2

400TM

47

400TM

48

Uroczysta msza święta

w katedrze św. Zofii w Żytomierzu,

z udziałem Naczelnego Wodza Józefa Piłsudskiego

Komenda Naczelna POW, 1917 r.

DOWODZTWO 10. pułku SAPERÓW

por. Franciszek Niepokólczycki, czwarty od lewej

w górnym rzędzie wśród ówczesnych i byłych

oficerów 10 pułku saperów, jesień 1928

RTRA 00

47

TR

400TM

47

400TM

48

Manifestacja w Warszawie

po wypowiedzeniu wojny III Rzeszy

przez Wielką Brytanię i Francję 3.09.1939

47

400TM

48

400TM

Wkroczenie Wehrmachtu do Warszawy I.I0.I939

Defilada wojsk niemieckich w Alejach

Ujazdowskich. 5.I0.I939

400TM

47

400TM

48

5.I0.I939

400TM

47

400TM

48

Adolf Hitler przyjmuje defiladę

wojsk niemieckich w Alejach

Ujazdowskich w Warszawie

Powstanie warszawskie.

Walki na placu Teatralnym

RTRA 00

47

TR

W 27 27A TRA 40

W 27 27A TRA 40

Oddziały Armii Krajowej opuszczają

miasto po kapitulacji

▶ 9

RTRA 00

47

TR

Franciszek Niepokólczycki piąty od lewej

w gronie oficerów

or. Franciszek Niepokólczycki (z lewej)

na moście pontonowym

Franciszek Niepokólczycki (z lewej)

por. Franciszek Niepokólczycki wśród
oficerów I0 pułku saperów (pierwszy z lewej)
podczas prac saperskich

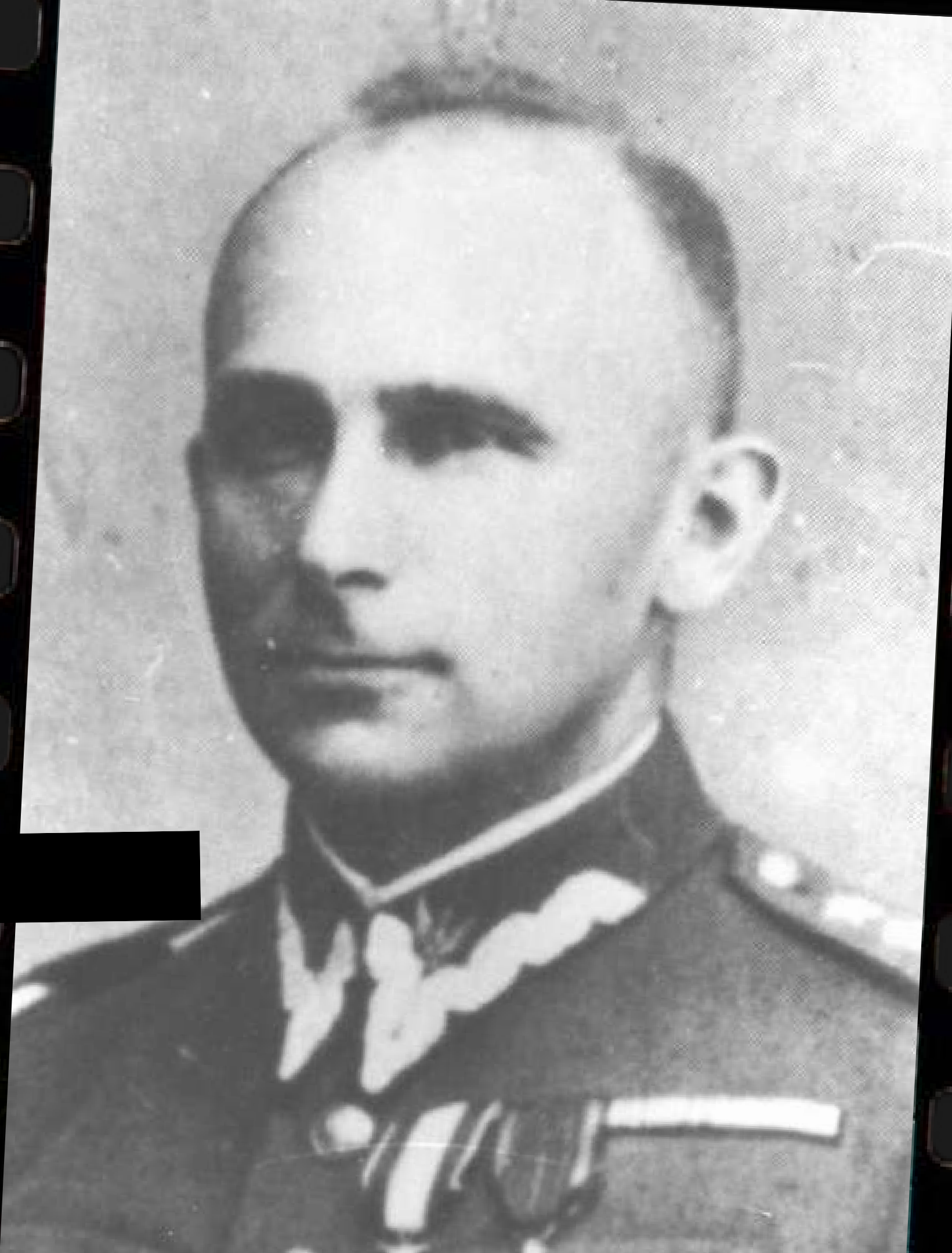

Pociąg wykolejony przez oddziały Kedywu

PAMIĘCITYCH ŻOŁNIERZY
WRZESZNIA 1939 R. I A.K.
KTORYM NIE BYŁO DANE
WROCIC
Z NIEWOLI HITLEROWSKIEJ
I STALINOWSKIEJ DO WOLNEJ
OJCZYZNY
TOW. BRONI - WOLDENBERCZYCY

Dobiegnew, Woldenberg Oflag

Jan Rzepecki

27A

TRA 40

27A

27

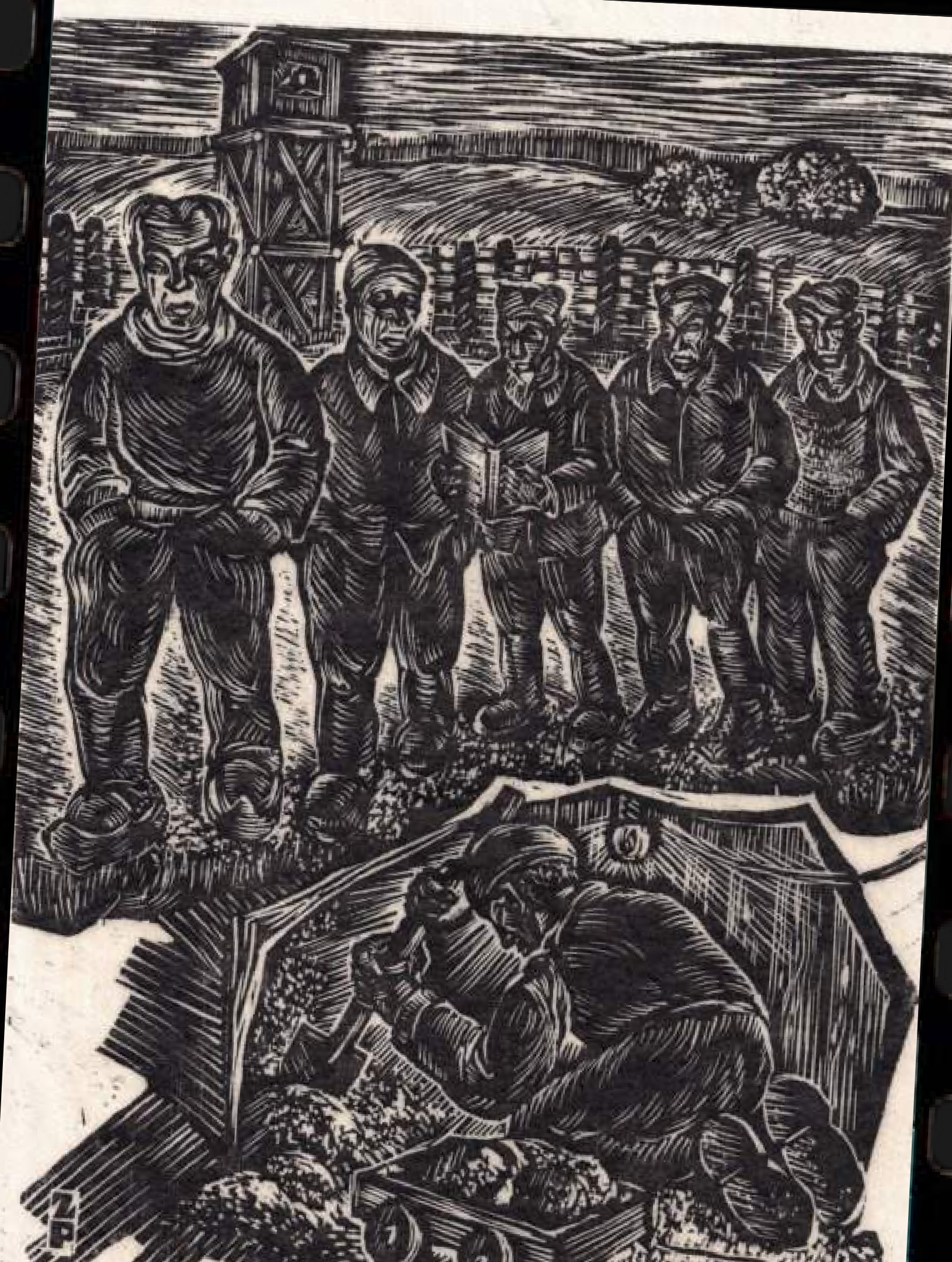
**OFICERSKI OBÓZ JEŃCÓW WOJENNYCH
IIC W WOLDENBERGU
KOMISJA KULTURALNO OŚWIATOWA
NAUCZYCIELSKI INSTYTUT
PEDAGOGICZNY**

Zygmunt Pazda, Woldenberg I944

KKO Instytut Pedagogiczny

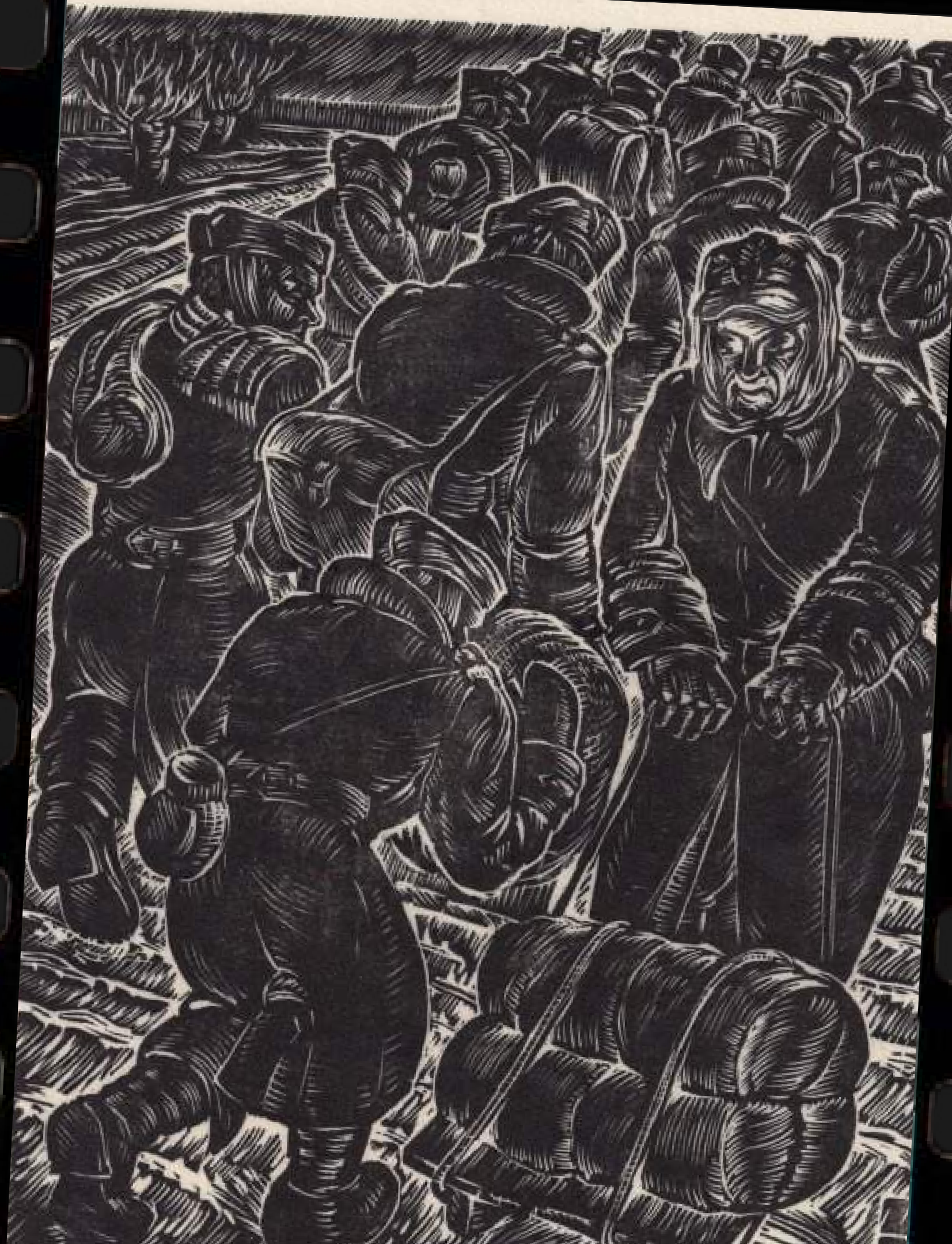
Zygmunt Pazda, Woldenberg 1944

Podziemna droga do wolności

Zygmunt Pazda, Woldenberg I944

Ewakuacja

27

27A

TRA 40

27

27A

WOLDBERG

WOLDBERG

Wolność i Niezawisłość

PRAWA ZAWSZE ZWYCIEŻA

Nr. 2.

Lipiec 1946 rok.

Rok II.

WALKA O LUSZE NARODU

Od dwóch blisko lat jesteśmy uczestnikami nowej gigantycznej walki jaka rozgorzała na ziemiach polskich. Naród Polski który zwycięsko przetrwał nie nienieckiej okupacji nie oczekiwał się wyzwolenia lecz wystawiony został znów na ciężką próbę.

Zarządziecki PKWN oparty na sowieckich metodach zakał nas w nowe kajdany które dzwigany wciąż jeszcze. Miewała ta jest tym gorsza i bardziej bolesna że w swej akcji szajka sprządawczyków używając wyprubowanych bolszewickich metod działania nie tylko przy pomocy terroru i knuta, lecz przez obłudną i pełną fałszu taktykę, aby osiągnąć ciemne i nieświadomości polityczne elementy, które mają służyć za narzędzie w ręku partii komunistycznej /PPR/. Np. ostatnio organizowana jest do walk ze społeczeństwem Rezerwa Czerwona Milicji Obywatelskiej. Pociągają się do niej nie tylko dotychczasowi członkowie PPR i jego obozu, lecz także 15 i 16 letnich wyrostki i najczęściej dzieci ulicy, którzy nie wiedzą nawet sprawy z roli jaką im przeznaczono. Obalamy więc będą kierować krwawą wojną w rodaków walczących o wolność i rzeczywiste Wyzwolenie Narodu. A jest to tylko część roboty inspirowanej i kierowanej z Moskwy przez agentury sowieckie. W działalności tej posługują się różnymi środkami od terroru aż do przekupstwa i obiecywania materialnych korzyści, zmierzając do osłabienia odporności naszego ludu. Potok pieniędzy płynie na propagandę, która zalewa kraj tysiącami i milionami arów i wydawnictw wszystko po to, żeby osłabić naród, obezwładnić go duchowo i pociągnąć w objęcia Stalina, który wyciąga po Polskę swe czerwone łapy obejmujące krwią milionów.

W tej szatańskiej grze nie mają wielu zwolenników licząc na to, że zarządek zarządzą będą na bierności nas, że ludzie wyzerpani, zmęczeni długą wojną nie znają się, aby przeszkodzić akcji komunizowania Polski. A słuszka gry jest wielka bo czerwona Polska to warunek dalszego pochodu nauki marksistowskiej nienawiści i zła. Nasz kraj leży na drodze do całej środkowej i zachodniej Europy i jest przeszkodą dla przeprowadzenia planów sowieckich żądających zmiany wszystkich państw na sowieckie republiki co jest wprost niemożliwe bez trwałego podporządkowania Polski.

Nie wystarczy to, że narzucono nam czerwonych władców którzy paszycją się pod demokratyczne płaszczyki, gdyż dopuki naród zwyciężony jest na opór i walczy o wolność, doputy nie będą spać spokojnie Bierut czy Górska i ich panowie z Kromla.

Cały wynik tych zmagani zależy, czy utrzymamy naszą kulturę duchową. Walczymy o utrzymanie się przy Chrześcijaństwie i całej cywilizacji zachodniej o zachowanie dorobku tysięcy lat, pracy, dziesiątków pokoleń składających się na dzisiejsze oblicze duchowe narodu. Jest to walka która nie zna kompromisu, walka dwóch światów, dwóch ideologii, klęska to cofnięcie się wstecz, to ucisk i terror, tyrania bolszewickich rządów, to kultura mongolska i materializm czyniący z człowieka zwierze bezmyślne i ciemne. Dlatego w tej dzisiejszej chwili musimy sobie zadać sprawę wszyscy, że nie wolno nam przypatrywać się bezczynnie temu co się dzieje dookoła, bo bierność to klęska i śmierć. Nie wolno nam oglądać się tylko na Zachód i na obcą pomoc, bo to przyniosło już wiele szkody utrzymując wielu w apatii i bezczynności.

ORZEŁ BIAŁY

Nr. 7.

Wrzesień - Październik

Rok 1946.

CO WALCZYMY: — o prawdziwą niepodległość, — o utrwalenie naszych
granic na Zachodzie, — o odzyskanie granic wschodnich i południowych, — o
prawidłowe reformy społeczne oparte na zasadach chrześcijańskich, — o
wzrost polskiej

O CO WALCZYMY? — o prawdziwą niepodległość, — o utwardzenie naszych granic na Zachodzie,
— o odzyskanie ziem wschodnich i południowych, — o sprawiedliwe reformy społeczne oparte
na zasadach chrześcijańskich, — o nowego człowieka.

Nr 4-5.

Czerwiec - Lipiec

rok 1946.

Mocy i wytrwania...

W 3-letnią rocznicę tragicznej śmierci gen. Władysława Sikorskiego
chylimy głowę przed Jego wielkością i ponawiamy śluby walki o taką
Polskę, jakiej On pragnął.

„Wytrwania i mocy” - wołał Wódz Naczelny w czasie krwawych
zapór z Niemcami.

„Wytrwania i mocy” - wołał duch Jego w ciężkiej dzisiejszej rzeczy-
wistości.

Kierownikiem całej Polski Walczącej w Kraju i na emigracji był gen.
Sikorski. Współłożycielami Ruchu Niepodległościowego Z.W.Z. (Związek
Walki Zbrojnej) obok g. m. Tokarza, wszędzie byli ekshumowani niedawno.

„Palmirach” p. d. Warszawą męczennicy narodowi: Mieczysław Niedział-
kowski z PPS i Maciej Rataj (obecnie PSL).

Kryształowo czyszcym postaciom bojowników o wolność, które patro-
nują i dzisiaj s. eregom prawdziwych Polaków — obiecujemy stać niez-
łomnie na straży tych ideałów, na które oni, nasi twórcy, złożyli swo-
życie!

W dążeniu do Polski prawdziwie wolnej, niepodległej i sprawiedli-
wej dla wszystkich, złączy się znowu cały Naród do dalszej walki i zwy-
cięstwa.

Głos Wielkopolski

P Nr 6 (668)

Rok III

Poznań, wtorek 7 stycznia 1947 r.

Proces Komendy Głównej WIN-u Głównym oskarżonym ppłk. Rzepecki

Warszawa (PAP). Obszerny akt oskarżenia podaje następujące bliższe dane co do poszczególnych oskarżonych:

1. Jan Rzepecki, urodzony w r. 1899, wykształcenie średnie, oficer zawodowy w stopniu ppłk., żonaty. W okresie od lutego do maja 1945 r. organizator nielegalnego związku „Delegatura Sił Zbrojnych”, komendant główny tegoż związku z nominacji Andersa do sierpnia 1945 r. Z kolei organizator nielegalnego związku „Wolność i Niepodległość” (WIN) i przewodniczący Głównego Komitetu Wykonawczego tegoż związku.

2. Tadeusz Jachimiek, ur. w r. 1922 w Wiśniewie pow. Strzyżów, wykształcenie średnie, por. W. P. sprzed roku 1939. W okresie od stycznia do września 1945 r. był szefem Wydziału Komendy Głównej Delegatury Sił Zbrojnych na kraj a od września 1945 r. do połowy listopada tegoż roku pełnił funkcję głównego sekretarza Komitetu Wykonawczego WIN-u jako szef wywiadu na kraj zorganizował sieć wywiadowczą na terenie Polski.

3. Henryk Żuk, ur. w r. 1916 w Lidzie, wykształcenie średnie, ppor. W. P. sprzed roku 1939. Zorganizował sieć wywiadowczą obejmującą wschodnie tereny Polski oraz ZSRR pod kryptonimem „Wschód”, pełnił funkcję szefa ekspozytury wywiadowczej „Pralnia 2”. Kontaktował się osobiście z gen. Andersem.

4. Jan Szczurek, ur. w r. 1897 w Zbarażu, wykształcenie średnie, oficer zawodowy sprzed roku 1939 w stopniu majora. Pełnił funkcje komendanta obszaru zachodniego, początkowo delegatury sił zbrojnych na kraj, a potem WIN-u oraz funkcje przewodniczącego Głównego Komitetu Wykonawczego WIN. Po aresztowaniu Rzepeckiego został komendantem głównym WIN-u.

5. Kazimierz Leski, szef sztabu i szef wywiadu obszaru zachodniego.

6. Józef Rybicki, ur. w roku 1901 w Kołomyi, wykształcenie wyższe, nauczyciel szkół średnich. Zastępca komendanta obszaru centralnego, a następnie przewodniczący Komitetu Wykonawczego WIN na obszar centralny.

7. Marian Gołębiowski, ur. w roku 1911 w Płońsku, wykształcenie średnie, urzędnik, plut. podchor. przed rokiem 1939. Komendant Inspektoratu Zamojskiego Delegatury Sił Zbrojnych, następnie zastępca komendanta okręgu Lublin

ciągnięci są do odpowiedzialności z art. 117 kodeksu karnego Wojska Polskiego, który brzmi: „par. 1. Kto będąc zawezwanym do służby wojskowej nie czyni zadość powołaniu, lub publicznie wezwaniu do tej służby w terminie ozna-

czonym podlega karze więzienia do lat 2, albo karze aresztu lub skierowania do oddziału karnego. Par. 2. Jeżeli tego przestępstwa dopuszczono się w czasie wojny sprawa podlega karze więzienia albo karze śmierci.”

Akt oskarżenia

zawiera niezwykle ciekawe fakty i informacje dotyczące stopniowego przekształcenia się części Armii Krajowej w nielegalne podziemne organizacje. Szczególnie wyraziście występuje w tym roli Bora Komorowskiego i Andersa.

Jak ujawniono w toku śledztwa w pierwszej połowie 1944 r. ówczesny komendant główny A. K. Bór-Komorowski postanowił na odprawie politycznej A. K. Rzepeckim zwrócić ostrze propagandy przeciwko tworzącemu się na terenie ZSRR Wojsku Polskiemu i powstającym tam polskim instytucjom. Rzepecki po tej odprawie zorganizował w Warszawie odprawę redaktorów organów A. K., którym wydał polecenie zaniechania propagandy antyniemieckiej i rozpoczęcia kampanii przeciw tworzącej się Armii Polskiej. Wydawany na tej podstawie Biuletyn Informa-

cyjny oraz inne pisma propagandowe kolportowane w szczególności na terenach wyzwolonych spod okupacji nawoływały społeczeństwo do nieuznawania PKWN, niewstępowania do Wojska Polskiego, sabotowania reformy rolnej.

Rzepecki w drugiej połowie marca 1945 r. mianowany został przez głównego komendanta A. K. Okulickiego jego zastępcą. Po aresztowaniu Okulickiego, Rzepecki objął stanowisko głównego komendanta A. K.

W połowie kwietnia 1945 roku Rzepecki skontaktował się z głównym komendantem organizacji „Nie” Babińskim i zapoznawszy się ze statusem organizacyjnym wysunął wobec pełnomocnika emigracyjnego rządu londyńskiego Kordeckiego wniosek o rozwiązanie organizacji „Nie” i stworzenia w kraju nowej organizacji podziemnej o charakterze wojskowym.

Powstanie Delegatury Sił Zbrojnych na kraj

W dniu 13 maja Rzepecki otrzymał drogą radiową rozkaz o rozwiązaniu organizacji „Nie” i stworzeniu nowej organizacji podziemnej „Delegatura Sił Zbrojnych na kraj”.

Równocześnie Rzepecki otrzymał również od Andersa rozkaz nominacji na głównego komendanta nowej organizacji. Delegatura stała się ośrodkiem organizacyjnym reakcji. Zbrojne oddziały przystąpiły do dywersji sabotażu i terroru skierowanych przeciw organom władzy państwa eksterminacji, przeciw wojsku polskiemu i sprywatyzowanej Armii Czerwonej, działaczom demokracji.

Występowano przeciwko postępowym władzom na polu reform społecznych i gospodarczych. Działalność zbrojną, Delegatura Sił Zbrojnych na kraj przejawiała w formie masowych agresywnych wystąpień licznych oddziałów leśnych przeciw oddziałom W. P. i Armii

Czerwonej, napadów terrorystyczno-rabunkowych i mordów skrytobójczych. Dalszym przejawem działalności delegatury była szeroka oszczercza kampania propagandowa skierowana przeciwko rządowi i stronnictwom politycznym, organizacjom społecznym, przeciw sojusznikom z Związkiem Radzieckim. Delegatura za pomocą szeroko rozgałęzionej sieci wywiadowczej na terenie Polski i ZSRR uprawiała szpiegostwo zbierając wiadomości stanowiące tajemnice państwowe i wojskowe i przysyłając je za granicę.

Powstanie WIN-u

W związku ze zmianami politycznymi na terenie międzynarodowym i wewnętrznym Polski, w związku z utworzeniem Rządu Jedności Narodowej reakcja polska zmieniając taktykę walki

ze zjednoczonymi siłami demokracji w Polsce w miejsce zlikwidowanej delegatury tworzy na jej bazie organizacyjnej zrzeszenie pod nazwą „Wolność i Niepodległość”.

Deklarację ideową nowej podziemnej organizacji opracował Rzepecki wspólnie z Sanojcą a odczytana została i przyjęta na zebraniu konspiracyjnym w Warszawie w pierwszych dniach września 1945 r., w którym prócz wyżej wymienionych wzięli udział: oskarżony Rybicki jako komendant obszaru centralnego i oskarżony Szczurek, jako komendant obszaru południowego.

W tymże okresie dnia 8 września 45 r. w związku z zainicjonowaną przez radę akcją ujawnienia ku z członkom organizacji WIN, aby się nie ujawniać, pozostał w konspiracji i prowadzić dalszą działalność. 14 września Rzepecki wydał rozkaz do członków WIN, w którym podkreślił m. in., ażeby członkowie organizacji w związku z ustawą amnestijną wydaną przez Rząd Jedności Narodowej nie ujawniali swej działalności konspiracyjnej...

Organizacja WIN przejąwszy od Delegatury cały niezmienny pod względem kadry aparat organizacyjny i zasoby materialne, przejęła również jej cele i zadania rozszerzając jedynie odcinek walki politycznej i propagandy w dostosowaniu do aktualnej sytuacji politycznej w Polsce. Obok działalności band zbrojnych zamaskowanej do aktualnej sytuacji politycznej w Polsce. Obok działalności band zbrojnych zamaskowanej do aktualnej sytuacji politycznej w Polsce.

Organizacja WIN przejąwszy od Delegatury cały niezmienny pod względem kadry aparat organizacyjny i zasoby materialne, przejęła również jej cele i zadania rozszerzając jedynie odcinek walki politycznej i propagandy w dostosowaniu do aktualnej sytuacji politycznej w Polsce. Obok działalności band zbrojnych zamaskowanej do aktualnej sytuacji politycznej w Polsce. Obok działalności band zbrojnych zamaskowanej do aktualnej sytuacji politycznej w Polsce.

Kierownictwo WIN — pozostając w tych samych rękach co kierownictwo delegatury sił zbrojnych na kraj prowadziło swą działalność zgodnie z instrukcjami i dyrektywami zagranicznego ośrodka dyspozycyjnego — „Rządu Emigracyjnego w Londynie”.

Po aresztowaniu głównego komendanta WIN-u Rzepeckiego zastępcą jego został oskarżony Szczurek.

(W następnych numerach podamy obszerne zestawienia oskarżonych.)

Głos

Rok III

Proces Komendy Głównej WIN-u

Warszawa (PAP). Obszerny akt oskarżenia podaje następujące bliższe dane co do poszczególnych oskarżonych:

1. Jan Rzepecki, urodzony w r. 1899, wykształcenie średnie, oficer zawodowy w stopniu ppłk., żonaty. W okresie od lutego do maja 1945 r. organizator nielegalnego związku „Delegatura Sił Zbrojnych”, komendant główny tegoż związku z nominacji Andersa do sierpnia 1945 r. Z kolei organizator nielegalnego związku „Wolność i Niepodległość” (WIN) i przewodniczący Głównego Komitetu Wykonawczego tegoż związku.

2. Tadeusz Jachimiek, ur. w r. 1922 w Wiśniewie pow. Strzyżów, wykształcenie średnie, por. W. P. sprzed roku 1939. W okresie od stycznia do września 1945 r. był szefem Wydziału Komendy Głównej Delegatury Sił Zbrojnych na kraj a od września 1945 r. do połowy listopada tegoż roku pełnił funkcję głównego sekretarza Komitetu Wykonawczego WIN-u jako szef wywiadu na kraj zorganizował sieć wywiadowczą na terenie Polski.

3. Henryk Żuk, ur. w r. 1916 w Lidzie, wykształcenie średnie, ppor. W. P. sprzed roku 1939. Zorganizował sieć wywiadowczą obejmującą wschodnie tereny Polski oraz ZSRR pod kryptonimem „Wschód”, pełnił funkcję szefa ekspozytury wywiadowczej „Pralnia 2”. Kontaktował się osobiście z gen. Andersem.

4. Jan Szczurek, ur. w r. 1897 w Zbarażu, wykształcenie średnie, oficer zawodowy sprzed roku 1939 w stopniu majora. Pełnił funkcje komendanta obszaru zachodniego, początkowo delegatury sił zbrojnych na kraj, a potem WIN-u oraz funkcje przewodniczącego Głównego Komitetu Wykonawczego WIN. Po aresztowaniu Rzepeckiego został komendantem głównym WIN-u.

5. Kazimierz Leski, szef sztabu i szef wywiadu obszaru zachodniego.

6. Józef Rybicki, ur. w roku 1901 w Kołomyi, wykształcenie wyższe, nauczyciel szkół średnich. Zastępca komendanta obszaru centralnego, a następnie przewodniczący Komitetu Wykonawczego WIN na obszar centralny.

7. Marian Gołębiowski, ur. w roku 1911 w Płońsku, wykształcenie średnie, urzędnik, plut. podchor. przed rokiem 1939. Komendant Inspektoratu Zamojskiego Delegatury Sił Zbrojnych,

ciągnięci
deksu k
„par. 1.
skowej i
nemu w

zawiera
dotyczą
Armii i
nizacji
nym ro

Jak
połow
A. K.
odbyte
Polityc
pangar
ZSRR
skim i
ganizo

organ
chanie
kampan
Wyda

Po
W
diow
i stw
legat

Ró
And
drat
ośro
dział

ru
e
stw
mle
drat
kraj
ciór
dar
W
zbr
lów

RTRA 40

51

400

9

Uł Senacka I, gmach krakowskiego Sądu

Okręgowego, miejsce, w którym odbył się

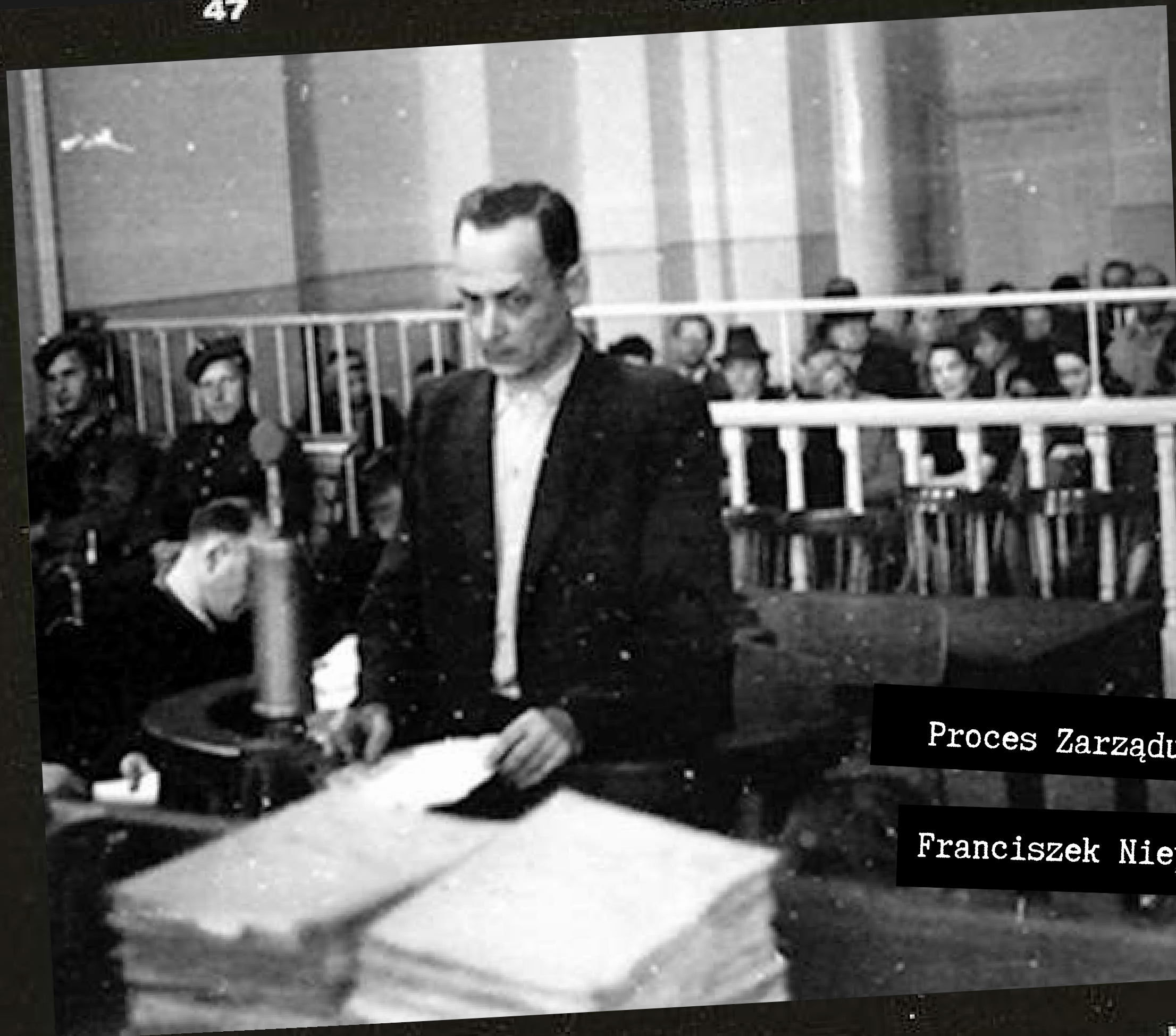
proces krakowski.

400TM

47

400TM

48

Proces Zarządu Głównego WiN, 1947 r.

Franciszek Niepokólczycki

Zeznania Stefana Ralskiego, 1947 r.

RTRA 00

47

TR

47

400TM

48

400TM

Publiczność przysłuchująca się rozprawie

z zaplecza sali sądowej

FUJI RVP

CAFABF-AJDJ

FUJI RVP

Romuald Klimowiecki

przewodniczący składu sędziowskiego

podczas procesu krakowskiego

400TM

47

400TM

48

Ława oskarżonych

Franciszek Niepokólczycki i Stanisław

Mierzwa na ławie oskarżonych

▶ 9

RTRA 00

47

TR

Ogłoszenie wyroku w procesie krakowskim

▶ 9

RTRA 00

47

TR

RTRA 40

51

400

9

Franciszek Niepokólczycki, jego żona

Anna i Adam Malewski (TW „Chłopicki”)

przy pomniku 36 pp, Brwinów, 9.08.1970

Franciszek Niepokólczycki z żoną Anną

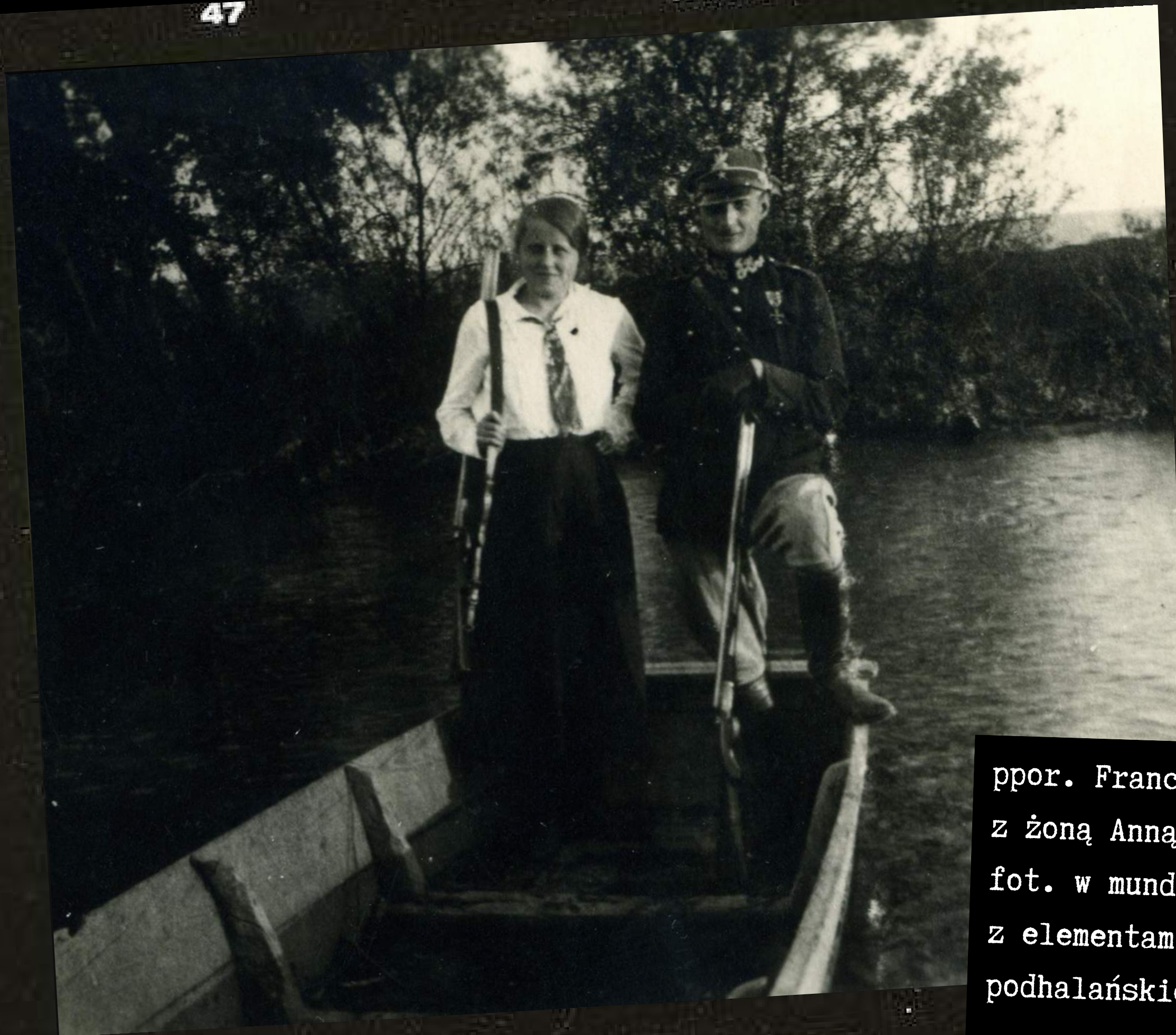

400TM

47

400TM

48

ppor. Franciszek Niepokólczycki
z żoną Anną Obuch-Woszczatyńską,
fot. w mundurze 10 pułku saperów
z elementami munduru strzelców
podhalańskich, 1923-1924

RTRA 40

51

400

9

kpt. Franciszek Niepokólczycki z synami

Władysławem i Wacławem, fot. w mundurze

3 batalionu saperów, po I I 1933

Franciszek Niepokólczycki z synami
Władysławem i Wacławem oraz Wanda
Zglinnicka (z d. Obuch-
Woszczatyńska) z córką Ludką, fot.
w mundurze 3 batalionu saperów, po
15 V 1931/1932

por. Franciszek Niepokólczycki z synem

Władysławem, fot. w mundurze 3

batalionu saperów, po I5 V I93I-I932

z drzew pod lewą.

uniewicz, Wiszcrowski, Bernadzki, Dabkowski, Purnin
Liborowski, Hyczyński, Lujk, Lrogowski, Honkiewicz, St

toja, nad brodkowy

Bzostowicz, Smalewski, Głaczynski, Karchesy, Lrajko
Lszczepański, Lwuminiski Bzostowski Bzra, Jan
Haluch, Łojdowicz, Schreiber, Łoczynski.

nad potłacz

Łobodniński, Friczyk, Fress, Niepokólczycki, Łlasko
Łnotowski (nad nim Siedlecki) Podniewicz, Da
Łozinski, Łoidreni, Łorawiecki, Schuckard, Łoi

FUJI RUP

CAFABF-AJDJ

FUJI RUP

Franciszek Niepokólczycki czwarty

od lewej w grupie kombatanów AK

RUP D 2

400TM

47

400TM

48

Franciszek Niepokólczycki przemawia
przed głazem poświęconym pamięci
żołnierzy Armii Krajowej Praskiego
Batalionu Saperów Chwackiego

Franciszek Niepokólczycki zapala znicze
przed głazem poświęconym pamięci
żołnierzy Armii Krajowej Praskiego

Batalionu Saperów Chwackiego

RA 00

47

TR

TRA 400

27A

27

Legitymacja Medalu Wojska (4x) nadanego

płk. Franciszkowi Niepokólczyckiemu,

Legitymacja Nr12983

....Niepokólczycki..Franciszek

.....ps.."Teodor"..Płk.....

Nazwisko, imię, pseudonim, stopień

z ARMII KRAJOWEJ

odznaczony został

MEDALEM WOJSKA

po raz1,2,3,4.....

T. Pełczyński

Tadeusz Pełczyński, gen. bryg.,
Zastępca Dowódcy Armii Krajowej

Londyn, dnia3 Marca 1968....

27A

27

RTRA 40

51

400

9

Franciszek Niepokólczycki,
fot. portretowa, po V 1919-
1921 (w polskim mundurze,
z odznaką POW, bez stopnia)

RTRA 40

51

0

9

kpt. Franciszek
Niepokólczycki, fot.
portretowa, po I I I 1933,
przed I 9 III 1939

RTRA 40

51

400

▲ 9